

Kedves Márti néni!

Innen jelentkezem, a nem túl távoli Veszprémből. Gondoltam, így október közepe felé járva illene egy kis életjelet adnom magamról, rendes KZs-s kollégistához illően. Őszintén mondhatom, hogy idén nyár végén beleszóppentem az egyetemi életbe, ami nagyon sok újdonságot hozott számomra. Ha dióhéjban akarnám megfogalmazni, azt mondanám: nagyon tetszik nekem itt Veszprémben! Nemcsak az emberek hozzáállása, a város, hanem a kollégium és az egyetem is.

Minden a gólyatáborban kezdődött, amire feltétlenül el akartam jutni, főle azért is, mert a középiskolásat kihagytam, és jól tudom, hogy megnehezíti a beilleszkedést, ha az ember nem kezd el időben ismerkedni. Ezért hát a gólyatáborban igyekeztem minél több embert megismerni, barátkozni, mert azt semmiképpen sem akartam, hogy elvesztem, barátok nélkül kelljen kezdenem az évet. Szerencsére rengeteg ismerősöm, barátom lett, a felsőbb évesek közül is sok diáktársammal tartom a kapcsolatot, sokszor jókat beszélgetünk, és (Márti néni szavaival élve) „csájázunk”. Engem az is hatalmas pozitív csalódásként ért, hogy teljesen mások az emberek itt, mint a középiskolában voltak. Érettebbek, őszintén érdeklődőek, nyitottak, kedvesek, közvetlenek. Felnőttebbek. Nem az számít, hogy milyen ruha van az emberen, sokkal fontosabb az, hogy egy jót lehessen beszélgetni a másikkal. Ezért mindent összevetve elmondhatom, hogy az általános tapasztalatom eddig nagyon pozitív az emberek terén (is).

Én egyébként a Hostel Magister nevű kollégiumban vagyok elszállásolva, 2x2 ágyas szobában. Ez annyit tesz, hogy négy ember használ egy zuhanyzót és egy toalettet, és ezt a vizesblokkot mindkét szoba felől meg lehet közelíteni. Én a volt osztálytársnőmmel vagyok egy szobában, aki ugyan még sosem volt kollégista, de egész jól kezdi megismerni a kolis élet csodáit! Persze nem könnyű egy új környezethez alkalmazkodni, ezért részben meg is értem őt, valakinek könnyebb, valakinek nehezebb.

A Pannon Egyetem Gazdaságtudományi (GTK) karán vagyok, turizmus-vendéglátást tanulok angol nyelven. Magyarok szinte alig vagyunk az órákon, hiszen sokan érkeztek Indiából, Iránból, Kínából, Oroszországból, Laoszból, Vietnamból, Afrikából. Nagyon „internesőnel” a közösség. A legtöbb tanárunk magyar, van viszont egy brit professzor, aki az „Üzleti élet társadalmi hatásai” órát tartja, egyedül neki angol az anyanyelve. A matematika nem annyira nagyon vészes, főleg, hogy én öt évig angolul tanultam, így nem olyan hatalmas változás, bár segítséget kellett már kérnem nem is egyszer. Nem mindig érthető ugyanis, ahogy a tanár magyaráz. A makroökonómia szinte a legnehezebb tantárgy, tényleg nagyon összetett, kell hozzá logika, és nem szabad elhanyagolni, mert az ember nagyon hamar le tud maradni. Szerencsére a kolesz sok lehetőséget ad arra is, hogy segítséget kérjek a tanulás terén. Az üzleti kommunikáció órák nagyon érdekesek, egészen interaktívak néha, csináltunk önismereti tesztet, és kipróbáltuk a nonverbális kommunikációt is. Van pszichológiám is, ami szintén nagyon élvezetes és érdekes számomra. A gazdasági jog óra is felkeltette az érdeklődésemet, eddig azon is pszichológia jellegű dolgokat elemeztünk. Plusz kreditért felvettem a „Menedzsment gyakorlati aspektusai” órát, amit egy libanoni PhD hallgató tart. A szervezetek felépítését vettük legutóbb, és úgy általánosságban véve elég hasznos dolgokat tanulunk.

Sok a projektmunkánk, ami nagyon érdekes tud lenni, főleg, ha az ember más országból érkező hallgatókkal dolgozik együtt. Igyekszem egyébként minél több külföldivel elbeszélgetni, mert sok érdekes dolgot tudnak mesélni, és úgy gondolom, hogy ha van rá lehetősége az embernek, akkor azt ki kell használni. Nemrég előadást tartottam Európai Unió

ismeretek órán, mindenkinek nagyon tetszett, többen is mondták, hogy ügyes voltam, érdekes volt.

Képzelve, Márta néni, még egyszer sem tévedtem el Veszprémben! Ez nálam nagy szó! Bár eléggé hegyes-völgyes, eleinte nehéz volt megszokni, hogy kaptatni kell, de legalább jó kis kondim lesz! Küldök pár képet is. Mivel Európa Kulturális Fővárosa 2023-ban Veszprém lesz, ezért számtalan programot szervez a város, nagy erővel készülnek rá.

A laboratóriumi képet a Kutatók Éjszakáján készítettem, amit az egyetem szervezett, voltam a Limnológiai Tanszéken, beszélgettem friss biomérnök-hallgatókkal. A mérnöki karon megnéztem, hogyan hasznosítják újra az egyetemen szelektíven gyűjtött műanyagot. Nagyon élveztem!

Sajnos, most több nem jut eszembe, pedig nagyon sok jó dolog történik itt velem!

Remélem, Márta néni jól van, és megkérem, hogy meséljen el mindent, amit tud, mert nagyon kíváncsi vagyok, hogyan zajlik a jó öreg KZs-ban az élet.

Sok pusztit küldök,

Csenge

